Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціскaньска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звергають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвской" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 234. Четверъ 17 (29) жовтня 1891. Рôкъ I.

Внутрѣшне положенє Россіи.

Сими днями вертає царь зъ Даніи до Россіи и поѣде, якъ кажуть, насамперед до Москвы, а зъ вôдси до Криму, де буде обходити свое срѣбне весѣлє. Вступаючи коло Вербилова на пруской граници до своеи державы, объѣде вôнъ спорый єи кусень и буде якъ разъ переѣзджати сторонами, котрѣ, наколибъ єго очи не були замкненй, показали бы єму наглядно, въ якôмъ станѣ находить ся теперь єго держава. Страшный голодъ въ глубокой Россіи, загальне невдоволенє, духъ революцій, погромы жидôвъ — ото характеристика теперѣшного положеня въ Россіи.

Мабуть ще нѣколи не знаходилась Россія въ такъ прикрôмъ положеню, якъ теперь. Бувавъ вже неразъ голодъ въ Россіи, але анѣ не бувъ нѣколи такъ страшный, анѣ не займавъ такъ великй просторы краю якъ теперь. Нинѣ голодує въ Россіи бôльше якъ двацять міліонôвъ людей и нема вже сумнѣву, що въ Россіи лагодить ся катастрофа, якои бы нѣхто въ нашихъ часахъ зелѣзниць и пароходôвъ не припускавъ. Позитивнй вѣсти зъ Россіи доносять, що часть россійского населеня єсть вже нинѣ безъ хлѣба. Оденъ священикъ доносить до „Московской ґазеты", що люде въ єго громадѣ вже вôдъ трохъ недѣль хлѣба не видѣли и живлять ся листємъ та травою. Вôнъ видѣвъ дѣти, що ледви могли ще удержатись на ногахъ; они стали на лици жовто-зеленй, а ноги ихъ страшно попухли. Дѣти ті остались сами въ селѣ, бо родичѣ ихъ пôйшли за прошенымъ хлѣбомъ. Найбôльше живлять ся люде липовымъ листємъ, котре трутъ на муку. Той самъ священикъ доносить, що удѣлявъ св. Тайнъ шѣснацять особамъ изъ свого села, котрѣ зъ голоду умирали. На 145 нумерôвъ въ єго селѣ, має ще лишь 20 господарôвъ трохи запасôвъ збôжа, але вже такожь довго не потягнуть. Зъ пензеньской ґуберніи доносять, що нарôдъ тамъ зовсѣмъ ослабъ, люде гинуть зъ голоду якъ мухи; въ кождôй хатѣ лежить двохъ або трохъ людей, що вже гинуть марно що день голодовою смертію. По улицяхъ волочить ся множество жебраючихъ людей а були такожь случаѣ, що люде вôдъ голоду зъ розуму зôйшли. Щасливый той, хто може роздобути собѣ бохонець хлѣба выпеченого зъ липового листя, до котрого додано трохи ометицѣ та того пороху, що позмѣтано изъ стѣнъ та землѣ въ млынахъ. Хлѣбъ той ґôркій, але люде мусять єго ѣсти. Въ селѣ Радчіно, оренбурґской ґуберніи, пôйшла одна бѣдна вдовиця, що мала троє дѣтей, до сусѣдного села просити у знакомыхъ муки, щобы погодувати дѣти. По довгихъ просьбахъ роздобула бохонець хлѣба и щаслива вертає домôвъ. Але ледви що вôйшла до хаты, коли очамъ нещасливои матери представивъ ся страшный видъ: дѣти вôдъ голоду заснули вже на вѣки. Коли на трупахъ дѣтей зроблено секцію, то показало ся, що въ ихъ жолудкахъ була глина и шматы, котрыми бѣдаки хотѣли заспокоити голодъ!

Ото лишь маленькій образокъ страшнои нужды въ одныхъ сторонахъ Россіи, въ сторонахъ, що въ пятеро бôльшй, якъ цѣлый нашъ край, и котрѣ займають ажь 18 ґуберній. Перейдѣмъ теперь въ иншй стороны.

Въ полудневôй Россіи проявивъ ся въ послѣднихъ часахъ небезпечный рухъ революційный, пôддержуваный — якъ то кажуть — нігілістичными аґентами, котрѣ уважають теперѣшну пору за дуже догôдну для своихъ аґітаціи. Россійска праса, розумѣєсь, старає ся тому заперечити, але въ заграничной прасѣ не перестають заєдно повтарятись вѣсти о тôмъ руху, и длятого годѣ припустити, щобы то були лишь чистй выдумки. Атже недавно тому навѣть и така россійска ґазета якъ „Гражданинъ" стала доказувати, що селяне въ полудневôй Россіи бунтують ся, и спыхала за то вину на ґубернатора, котрый нѣбы то мавъ ставати по сторонѣ селянъ. Арештоване сто кôлькадесять студентôвъ въ Кієвѣ и вôдставленє ихъ до Петропавловской крѣпости въ Петербурзѣ а такъ само выкрытє тайныхъ друкарень и сконфіскованє множества якихсь брошуръ єсть, здаєсь, фактомъ. О великôмъ невдоволеню доносять такожь и зъ Финляндіи, де правительство россійске взялось зъ цѣлою силою россійщити тамошныхъ Нѣмцѣвъ.

Такожь и розрухи противъ жидôвъ въ Стародубѣ, черниговской ґуберніи, мають стояти въ звязи зъ аґітаціями нігілістôвъ, хочь здаєсь, що безпосередною причиною до нихъ були мѣсцевй вôдносины. Давнѣйше мусѣли жиды въ Стародубѣ замыкати въ недѣлю свои крамы. Теперь же позволено имъ отвирати ихъ крамы вôдъ 11 год. рано до 6 вечеромъ, и они зробили то перший разъ въ недѣлю дня 11 жовтня. Мѣщане, а головно христіяньскй купцѣ, розлюченй тымъ, почали збирати ся на мѣстѣ и пôдняли страшный крикъ. На завôзванє поліціи они розôйшли ся, але опôсля явило ся богато молодыхъ людей, парубчакôвъ, котрѣ прогнавши поліцію стали выбивати жидамъ вôкна. Наразъ розôйшлась вѣсть, що жидъ убивъ христіянина (на дѣлѣ мавъ жидъ лишь побити якогось парубчака) и товпа кинулась теперь розбивати домы и крамы жидôвскй. Пôдчасъ тыхъ розрухôвъ якись жидъ

Дещо изъ гіґієны.

Про недуги жолудковй.

Пише дръ Левъ Петровскій.

Коли возьмемо до рукъ яку небудь часопись, то знайдемо звычайно на послѣдной сторонѣ, межи всѣлякими оголошенями такй, що захвалюють лѣки на рôжнй недуги людскй. Найбôльше тамъ такихъ лѣкôвъ, що то нѣбы помагають на недуги жолудковй. На мѣсце старыхъ лѣкôвъ, о котрыхъ люде зъ власного досвѣду переконали ся, що они на нѣшо не здалй, показують ся новй, ще шумнѣйшй оголошеня про якійсь найновѣйшій лѣкъ, такъ, що зъ року на рôкъ число тыхъ лѣкôвъ росте, а на диво рôвномѣрно зъ тымъ росте и число людей, нездужаючихъ на жолудокъ. Ще не вышли зъуживаня піґулки Морізона, а вже появили ся піґулки Брандта, маріяцельскй каплѣ жолудковй, порошки жолудковй пôдъ рôжными назвами, якъ н. пр. всѣлякй реґуляторы и т. и.

Кождый зъ тыхъ лѣкôвъ має лѣчити всякй недуги жолудковй, безъ взгляду на причину, розвôй и рôдъ недуги жолудковои. А яка проста курація тыми лѣками! Выстане пôсля информаціи, поданои въ оповѣщеню, купити лише н. пр. три коробочки — часто досыть дорогого — лѣку и черезъ довшій часъ єго уживати, а вже хорый чоловѣкъ змôцнить тымъ свôй жолудокъ, очистить свою кровь, увольнить ся вôдъ ломаня въ костехъ и многихъ инчихъ слабостей, котрѣ нѣбы то походять зъ недуги жолудка. Не треба отже заховувати жаднои діѣты, не треба выстерѣгати ся всѣлякихъ злыхъ привычокъ, словомъ не треба змѣняти звыклого способу житя, щобы прийти назадъ до здоровля. А вже найвыгôднѣйше може то, що въ той способъ можна лѣчити ся самому, безъ лѣкаря. Самъ хорый, не знаючій своеи недуги, навѣть не свѣдомый того, що єго недуги жолудковй можуть походити изъ зовсѣмъ инчои, не жолудковои слабости, закидає лѣкъ, котрого складъ и сила дѣланя єму зовсѣмъ не вѣдомй.

Дивна рѣчь, що люде уживаючй такихъ лѣкôвъ, не видять того множества похибокъ, якй черезъ то допускають ся. Божь прецѣнь оденъ и той самъ лѣкъ, н. пр. „морізоны", не може бути лѣкомъ для рôжнородныхъ слабостей, и коли въ якôйсь однôй недузѣ, повставшôй зъ якоись причины помагає, то въ инчихъ недугахъ, повставшихъ зъ инчихъ причинъ, зовсѣмъ не помагає, а навѣть шкодить. Що такъ дѣйстно єсть, переконаємо ся, коли застановимо ся надъ тымъ, що то єсть недуга жолудкова.

Жолудокъ має сповняти двояку задачу. Вôнъ выдѣлює сокъ, въ котрôмъ розжута въ ротѣ пожива розпускає ся по части зовсѣмъ (якъ сôль въ водѣ), по части же лишь розмакає, пучнявѣє, (якъ н. пр. зерно въ вогкôй земли), а другою чинностію жолудка єсть, змѣнену въ той способъ поживу въ вôдповѣднôмъ часѣ выдалити зъ себе до кишокъ.

Хорый жолудокъ не вôдповѣдає своему призначеню або длятого, що за мало або знову надто богато выдѣлює соку, або що не має на тôлько силы, щобы перетравлену поживу въ своємъ часѣ выпхнути зъ себе до кишокъ. Кромѣ того суть и такй недуги жолудка, въ котрыхъ повстає въ жолудку болякъ, а наконець дуже часто терпить жолудокъ зъ причинъ загальныхъ, а не жолудковыхъ слабостей.

Хочь и якъ дуже рôжнять ся поодинокй недуги жолудковй мѣжь собою, то болѣ, якй они хорымъ справляють, суть бôльше менше до себе подôбнй. Коли н. пр. въ жолудку выдѣлює ся бôльше соку, якъ потреба до перетравленя поживы, то сокъ той, въ складъ котрого входить досыть острый квасъ, дразнить стѣны жолудка, а хорый вôдчуває тоє дразненє яко паленє (жга, згага), стисканє, бôль, при котрôмъ єму ще и вôдбиває ся, а не рѣдко приходить и до блювоты.

Майже тй самй болѣ (жга, стисканє, вôдбиванє) докучають и тому, у кого за мало выдѣлює ся соку жолудкового, але въ тôмъ выпадку причина ихъ єсть зовсѣмъ инча. Черезъ то, що жолудокъ за мало соку выдѣлює, менше якъ потреба до стравленя поживы, то нестра-

стрѣливъ шѣсть разôвъ зъ револьверу и покалѣчивъ кôлькохъ людей, а вечеромъ знову пôдпаливъ другій жидъ власну хату, вôдъ чого займилось и згорѣло десять другихъ хатъ. Зъ поблизькихъ сѣлъ позбѣгались селяне до огню и теперь розпочавъ ся рабунокъ на добрѣ, котрый тревавъ ажь до рана. Дармо силувались два православнї священики, що вышли були въ ризахъ церковныхъ на мѣсто, успокоити людей; имъ то не удало ся, а власти мѣсцевї були такожь безсильнї.

Отсихъ кôлька фактôвъ выстане, щобы показати, яка есть теперь внутрѣшна ситуація въ Россіи. Многи иншії факты не дôстають ся навѣть до публичнои вѣдомости, бо або о нихъ не знає ся, або таки умысно промовчує ся.

Рада державна.

16-те засѣданє Палаты пословъ зъ д. 27 жовтня 1891 р.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вôдповѣдавъ Міністеръ краєвои обороны ґр. Вельзерсгаймбъ на интерпеляцію посла Гавка въ справѣ надъ людскії силы вымагань вôдъ вояковъ 4 баталіону краєвои обороны и злого обходженя ся зъ ними. Міністеръ сконстатувавъ, що правдою есть, що одного вояка привязано на двѣ години за кару, але кара та була вымѣрена зовсѣмъ пôсля реґуляміну и коли той воякъ самъ признавъ ся до вины. Той самъ воякъ вôдбувши кару просивъ ся, щобы єму вôльно було позôстати и дальше въ чиннôй службѣ, и авансувавъ на „ґефрайтра". Одного знову „ґефрайтра", що чинно зневаживъ рекрута, укарано строго пôсля военного права. Иншії наведенї въ интерпеляціи примѣры не показали ся фактичными. Зъ другои стороны ставувъ Міністеръ въ защиту краєвои обороны и обстававъ при тôмъ, що за помочею орґанізаційного устрою и реґуляміну службового постарано ся о то, щобы держано ся точно приписôвъ и щобы всѣхъ вояковъ вôдповѣдно трактовано. Впрочôмъ має кождый воякъ пôсля реґуляміну право внести просьбу або жалобу, а кождый настоятель має обовязокъ увзглядити узасадненї жаданя. Они мають обовязокъ переконати вояковъ, що въ крузѣ самыхъ же институцій войсковыхъ знайдуть забезпеченє своихъ правъ и интересôвъ.

Опôсля приступлено до порядку дневного. Палата приняла внесенє пос. Діпавльного въ справѣ пôльги для громадъ въ полудневôмъ Тироли. Дальше вела ся дискусія надъ титуломъ „Публична безпечнôсть."

Пос. Слявікъ уважавъ за невôдповѣдне, щобы Вѣдень, Прага и Побереже мали свои власнї дирекціи поліціи, и запытувавъ, якихъ средствъ ужило правительство, щобы управильнити закономъ поступованє въ справахъ карно-поліційныхъ. — Розеръ жалувавъ ся, що по селахъ есть богато волоцюгôвъ, жадавъ вынагородженя за шкоды пôдчасъ публичныхъ розрухôвъ и домагавъ ся строгого выконуваня приписôвъ будôвничихъ. — Кайцль жалувавъ ся на поступованє властей супротивъ змагань робôтниковъ. — Двожакъ жадавъ збôльшеня жандармеріи.

Пос. Троянъ обговорювавъ поступованє нѣмецкои бôльшости зъ ческимъ населенємъ въ Ліберци и доказувавъ, що комісія зложена изъ всѣхъ партій парляменту повинна бы разомъ зъ репрезентантами правительства перейти цѣлї Чехи и все розслѣдити.

Комісарь правительственный, шефъ секціи Пляйпартъ доказувавъ, що правительство не выступає самовôльно противъ змагань робôтниковъ а старає ся на всѣ стороны бути справедливе. Троянови сказавъ, що вôнъ безъ потребы розрывує давнї раны; коли въ деякихъ мѣстахъ проявляєсь тероризмъ противъ Чеховъ, то они мають на то дорогу судову. Колибъ въ Ліберци не вôдповѣдала задача маґістрату, то вôдповѣсть вповнѣ законъ.

По короткôй дебатѣ ухвалено титулъ: „Публична безпечнôсть". При титулахъ: „Державна служба будôвельна", „будова дорôгъ" и „будôвлѣ воднї", предкладавъ пос. Менґеръ будову каналу зъ Дунаю до Лабы. Шефъ секціи Роткій заявивъ, що правительство занимаєсь теперь справою реґуляціи рѣки Моравы, але стрѣчає при тôмъ великї трудности, бо до тои рѣки прилягають границѣ богато краѣвъ; що до будовы каналу, то правительство поки що звертає лишь свою увагу на ту будову и не може дати нѣякихъ приречень, абы хтось не думавъ, що вже за два роки може приступити до тои будовы.

Внесенє пос. Тільшера, щобы засѣданя комісіи для реформы выборчои були публичнї, приняла палата а вôдтакъ по кôлькохъ интерпеляціяхъ меншои ваги закрыто засѣданє а слѣдуюче назначено на четверъ.

Переглядъ політичный.

Якъ зачувати, будуть краєвї Соймы скликанї на початку сѣчня слѣдуючого року. Найважнѣйшою зъ усѣхъ справою въ тôй каденціи краєвыхъ Соймôвъ и ключемъ політичнои ситуаціи буде справа ческо-нѣмецкои угоды въ соймѣ пражскôмъ.

Вѣсть, яку подала була „Neue fr. Presse", будьтобы въ справѣ децентралізаціи зелѣзниць вôдбула ся пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря конференція міністрôвъ, есть, якъ подають теперь польскї ґазеты, безсновна, бо рада Міністрôвъ предложила свои ухвалы Міністрови войны до оцѣненя, а доперва, коли Міністеръ войны выскаже свою гадку, вôдбуде ся конференція пôдъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря.

Міністеръ справъ внѣшныхъ, ґр. Кальнокій, одержавъ степень ґенерала кавалеріи.

Берлиньскій Reichsanzeiger оголосивъ численнї вôдзначеня офіцирôвъ австрійско-угорскои арміи за послѣднї маневры. Міністеръ войны, Баверъ и шефъ ґенерального штабу баронъ Бекъ одержали велику ленту ордера Чѣрвоного-Орла въ брилянтахъ; міністеръ краєвои обороны ґр. Вельзерсгаймбъ, ґенералъ кавалеріи Аппель и ґенеральный адъютантъ Паарь одержали велику ленту ордера Чѣрвоного Орла. Ордеръ Чѣрвоного Орла II кл. зъ звѣздою одержали: ґенералъ-майоры Фідлеръ и Гавшка; ордеръ Чѣрвоного Орла II кл. въ брилянтахъ одержавъ полковникъ ґен. штабу Шенайхъ. Ґенералъ-поручники: Ґальґочи, Ковачь, Христіяновичь, Ґрадль, Суковаты, Колярь, Пробстъ, Пухнеръ и Ґуттенберґъ одержали ордеръ Короны I клясы.

Въ справѣ реформы ординаціи выборчои пише Czas: „О скôлько вносити можна зъ пôвурядовыхъ вôдзывôвъ, правительство зложить въ комісіи для реформы выборчои заяленє неприхильне проектови до закона о заведеню безпосередныхъ выборôвъ до Рады державнои зъ куріи громадъ сѣльскихъ".

Яко дальшій причинокъ до теперѣшнои ситуаціи въ Россіи, о котрôй на вступѣ говоримо, подаємо тутъ ще деякї вѣсти вôдповненю. Ото „Новости" доказують, що голодъ въ Россіи есть такъ великій, що потреба 240 міліонôвъ рублѣвъ, абы голодуючимъ подати яку-таку помôчь. Розбôй и злодѣйство стоять теперь на порядку дневнôмъ. „Волжскій Вѣстникъ" доносить, що дорога зъ Симбірска до Количина стала теперь дуже небезпечною и нема дня, щобы тамъ не булу якого розбôйничого нападу. Дня 22 с. м. напала товпа людей на поѣздъ, що ѣхавъ до Ростова надъ Дономъ, задержала єго и обрабувала два ваґоны зъ товарами.

влена пожива розкладає ся, що такъ скажу, гниє. Продукты того гнитя знову дразнять стѣны жолудка, а хорый вôдчуває тоє дразненє рôвножь яко жгу, стисканє, вôдбиванє и. т. д.

Зъ того факту, що хорї на рôжнї недуги жолудковї вôдчувають подобнї болѣ, користають спекулянты въ той способъ, що описують тї болѣ дуже докладно а при кôнци опису поручають хорымъ оденъ певный и незаводячій лѣкъ. Теперь можна зрозумѣти, якъ несовѣстно выкористовують тї спекулянты несвѣдомость и кишеню хорыхъ, пôдсуваючи имъ оденъ лѣкъ на всѣлякї недуги жолудковї.

Поминувши тоє, що не можна однымъ лѣкомъ лѣчити всякї недуги жолудка, бо оденъ и той самъ лѣкъ не може разъ спиняти надмѣрне выдѣлюванє соку жолудкового, а другій разъ зовсѣмъ противно дѣлати т. є. побуджувати жолудокъ до сильнѣйшого выдѣлюваня соку; вже само значне число тыхъ лѣкôвъ доказує, що они не мають жадної вартости. Бо коли бы хочь оденъ зъ тыхъ лѣкôвъ мавъ приписуванї єму спекулянтомъ власности, то при нѣмъ не повставали бы що разъ то инчї лѣки того самого рода.

А однакъ много есть людей, котрї мають непохитне довѣріе до такихъ лѣкôвъ и купуючи ихъ неразъ по дуже дорогôй цѣнѣ спомагають спекулянтôвъ, а через уживанє ихъ шкодять свому здоровлю, несвѣдомї того що головною засадою лѣченя есть усуненє причины недуги.

Дуже часто причиною недугъ жолудковыхъ буває само незаховуванє найпростѣйшихъ правилъ дієтетично-гіґієнічныхъ. А якъ зъ однои стороны неразъ дуже трудною рѣчею, навѣть для лѣкаря, есть усунути вже истнуючу недугу жолудкову, а тымъ менше можливою рѣчею подати самымъ хорымъ въ руки средства уживанї въ рôжныхъ недугахъ жолудковыхъ, такъ зъ другои стороны о много лекше есть через вôдповѣдне захованє ся устеречи ся вôдъ недугъ жолудковыхъ.

Щобы показати, якъ то можна устеречи ся тыхъ недугъ, то роскажу про важнѣйшї причины недугъ жолудковыхъ.

Богато людей нездужає на жолудокъ зъ причины, що уживають невôдповѣдно приладженыхъ стравъ. При приладжуваню стравъ звертає ся увагу не на те, щобы они були стравнї, але на те, щобы були смачнї. Въ тôй цѣли додає ся до стравы всѣлякого корѣня, такъ, що споживаючій страву вôдчуває смакъ єй не тôлько въ устахъ, але такожь и носомъ. Загально звѣстный домовый шкôдникъ, котъ, зъ певностію нѣколи не тыкає добре корѣнємъ заправленои стравы. Се могла бы посвѣдчити кожда газдиня, коли бы тôлько звернула на се увагу. Такї корѣннї приправы не суть обоятнї для жолудка, и коли зъ початку уживаня через дразненє жолудка збôльшають охоту до ѣды (роблять апетитъ), то при постôйнôмъ уживаню такъ притуплюють нормальну вражливôсть жолудка, що той стає ся нездôбнымъ до выповнюваня своєи задачѣ.

Тутъ выпадає пояснити, що то есть „нормальна вражливôсть" жолудка.

Здоровый, зовсѣмъ порожный жолудокъ есть въ станѣ супочинку, доки порожный, и не обявляє своєи чинности, т. є., не выдѣлює жадного соку. Скоро лишь до порожного жолудка впровадити що небудь, н. пр. кусникъ хлѣба, то присутнôсть того кусника хлѣба дразнить жолудокъ, а на тоє дразненє вôдповѣдає жолудокъ выдѣлюванємъ соку изъ себе, зовсѣмъ такъ, якъ колибъ хотѣвъ знищити, т. є. розпустити въ своємъ соку подразняючій єго предметъ. Коли отже кусникъ хлѣба есть вже для жолурка подразненємъ, то о скôлько сильнѣйше мусять дразнити той самъ жолудокъ частинки такъ острыхъ рѣчей, якъ н. пр. перецъ, перцюга (паприка) и инче корѣнє. На сильнѣйше подразненє вôдповѣдає жолудокъ сильнѣйшимъ выдѣлюванємъ соку, але тôлько до певного часу. Зъ часомъ и на дуже сильне подразненє, н. пр. и на впроваджене сильно напаприкованои стравы, перестає жолудокъ вôдповѣдати выдѣлюванємъ соку.

(Конець буде.)

Pol. Corr. дôстала письмо зъ Берлина, въ котрôмъ доказує ся, що стрѣча короля румуньского зъ королемъ италіяньскимъ и цѣсаремъ нѣмецкимъ а можлива также стрѣча зъ Цѣсаремъ австрійскимъ не суть такъ зовсѣмъ безъ політичного значѣня, бо дотычнiи розговоры могли подати нагоду также высказати ся о ситуацiи політичнôй. Але такъ само єсть рѣчь певна, що при тôмъ не мало ся на оцѣ нѣякихъ змѣнъ въ истнуючихъ теперь вôдносинахъ політичныхъ и длятого не може бути и бесѣды о якихсь умовахъ що до тыхъ вôдносинъ.

Головный комітетъ сербскій, попираючій идею балканьского сполученя (федерацiи), зорґанізувавъ ся. На провôдника выбрано Анджельковича, одного зъ найблизшихъ приятелѣвъ презеса Скупштины, Катича. Комітетъ буде стало перебувати въ Ягодинѣ.

Новинки.

— **Преосвященый епископъ дръ Пелешь** розпращавъ ся въ понедѣлокъ зô Станиславовомъ и въ товариствѣ крилошанъ Фацієвича и Ткачуника выѣхавъ до Львова а вôдси до Перемышля. О 3 ôй год. сполудня явило ся въ катедральнôй церквѣ духовеньство деканату станиславôвского, а деякі и зъ иншихъ деканатôвъ, деканы: коломыйскій, богородчаньскій и тысменицкій, мѣсцевый парохъ латиньскій, кс. Красовскій, вірменьскій парохъ, одинь Єзуитъ зъ процесією и нарôдъ. По молебни Владика зъ трону розпращавъ ся зъ клиромъ и вѣрными, котрі по вôдспѣваню многолѣтства Є. Свят. Папѣ, Єго Вел. Цѣсареви, Є. Ексц. Митрополитови, дальше епископству католицкому, духовеньству всѣхъ трохъ обрядôвъ, вѣрнымъ и церковному брацтву катедральному, вôдпровадили Владику зъ процесією до повозу, а потôмъ на зелѣзницю. Тутъ явили ся радні и бурмістръ дръ Шидловскій, президентъ суду дръ Ис. Паславскій, сов. Луцкій, Комарницкій, судья Гушалевичъ, адвокатъ дръ Бучиньскій, заступникъ прокуратора державного дръ Генцель, директоръ реальн. школы Чачковскій, директоръ карного заведеня п. Штаркъ зъ цѣлымъ персоналомъ урядничимъ. Коли поѣздъ рушивъ, присутні на перонѣ вôдспѣвали Владицѣ „Многая Лѣта". На границі епархіи въ Княгининѣ и Єзуполи явились на пращанє процесіи. — Вô второкъ рано прибувъ Преосвященый середъ гомону дзвонôвъ о 10 год. до Перемышля. На дворці витали Преосвященого репрезентанты властей правительственныхъ и автономічныхъ, духовеньство и нарôдъ. Зъ репрезентантôвъ властей ц. к. Староста и сов. Намѣстництва Горецкій; зъ Дирекціи Скарбу сов. Несторовичъ; зъ Суду президентъ Дилєвскій; зъ репрезентантôвъ властей автономічныхъ и шляхты: кн. Адамъ Сапѣга, маршалокъ Рады повѣт.; дръ Чайковскій, віцемаршалокъ; пп. Брон. Ночь, Володим. Юнґа и ин. Мѣска Рада зъ бурмістромъ дромъ Дворскимъ. Архідияконъ крил. Литыньскій повитавъ Владику именемъ капітулы. Убравшись въ ризы удавъ ся Преосвященый зъ процесією до мѣста, де въ улици „На брамѣ" повитавъ Преосвященого о. Дмоховскій парохъ зъ Яксманичь именемъ духовеньства цѣлои епархіи. Передъ катедрою повитано Владику хлѣбомъ и сôлю и вручено Єму ключь вôдъ церкви катедральнои, а вôдтакъ торжество закôнчилось величнымъ Богослуженємъ въ церквѣ.

— **Є. Ексц. п. Маршалокъ краєвый,** кн. Евст. Сангушко, повернувъ зъ Вѣдня до Львова.

— **Вечерокъ музыкальный** въ Перемышли вôдбуде ся въ середу дня 28 жовтня при спôвучасти капельмайстра Машѣ. Проґрама вечерка слѣдуюча: 1. а) Вахняникъ. Калина, хоръ мужескій. б) Діцъ. Свято надъ Вислою, хоръ мужескій. 2. Тальберґъ. Фантазія на фортепянъ. 3. Райнеке. Пѣснѣ безъ слôвъ, подвôйный квартетъ смычковый. 4. а) Лисенко. „Гетьманы", спѣвъ сольо. б) Копко. Думка, спѣвъ сольо. 5) Молікъ. Концертъ на скрипку въ супроводѣ квартету смычкового. 6. Монюшко. Панъ Хорунжій, польонесъ на хоръ мужескій въ супроводѣ фортепяна.

— **Розбôйничій нападъ.** Зъ Виткова нового доносять, що тамъ дня 23 с. м. вечеромъ доповнивъ Василь Манько скрытоубійче злочиньство на особѣ тихого и чесного мѣщанина Василя Цвикилевича. Повертаючи зъ ринку до дому вечеромъ, нѣсъ собѣ до дому фляшину руму, не сподѣваючи ся нѣчого, коли въ тôмъ наразъ выскочивъ зъ засѣдки Василь Манько, штемпованый уже злочинецъ, котрый щолишь повернувъ зъ вязницѣ, и якимсь грубымъ зелѣзомъ ударивъ Цвикилевича такъ тяжко въ голову, що нещасливому ажъ око выскочило зъ ямы очнои, а на чолѣ проваливъ дѣру на кôлька сантіметрôвъ широку. На той часъ надôйшло кôлькохъ мѣщанъ, котрі выдячи, якъ злочинецъ збыткує ся надъ непритомною уже жертвою, хотѣли прогнати Манька, та нѣмъ прогнали, мусѣли звести зъ розъяренымъ звѣромъ завзяту борбу. Покалѣченого и тяжко скатованого Цвикилевича занесли до дому, де вôнъ лежить безъ жадного знаку житя. Яка була причина того злочиньства — не знати. Манько бувъ вже кôлька разôвъ караный а недавно вôдсидѣвъ кару 6-лѣтнои вязницѣ.

— **Незвычайна вôдвага.** Дня 17 с. м. выйшовъ 33-лѣтный божевôльный Иванъ Гуменюкъ, примѣщеный въ заведеню кульпарковскôмъ, по обѣдѣ, якъ се звычайно буває въ погôдный день, до городу въ заведеню разомъ зъ иншими хорыми на прохôдъ. По короткôмъ проходѣ кинувъ ся швидко до бляшанои ринвы коло муру дому заведеня и въ однôй хвили выхопивъ ся по нѣй на першій поверхъ. Дозорець Барановскій, котрый бувъ тогди при хорыхъ на проходѣ, пустивъ ся тою самою дорогою на вдогôнъ за хорымъ. Хорый Гуменюкъ видячи, що за нимъ гонить дозорець, пустивъ ся зновъ на втѣкача горѣ ринвою и вылѣзъ на другій поверхъ, вôдки вже не мôгъ дальше лѣзти вгору, бо натрафивъ на окапъ даху. Гуменюкъ станувъ собѣ въ фрамузѣ (прорубѣ въ стѣнѣ) слѣпого вôкна. За нимъ выдрапавъ ся и дозорець Барановскій и станувъ также побôчь хорого Гуменюка въ фрамузѣ. Настала страшна хвиля. Одинъ рухъ хорого — а оба злетять и найдуть неохибно смерть на земли, выложенôй камѣнными плытами. Повѣдомлена охотнича сторожа огнева заведеня о выпадку прибѣгла заразъ зъ простираломъ и иншими приладами ратунковыми. Розтягнули простирало, розложили сѣнники на земли и розпочалась ратункова акція. Гуменюкъ приглядаєсь спокôйно роботѣ. Кôлька стражникôвъ зъ линвами и пасами выйшли на дахъ и спустили линовки. Дозорець, користаючи зô спокою Гуменюка, въ однôй хвили обезпечивъ єго, а вôдтакъ и себе вôдъ упаденя на землю. Стражники хотѣли хорого и дозорцю спустити линовками въ долину, але въ тôй хвили почавъ Гуменюкъ рвати ся, чѣплятись ринвы, опираючи ся дальшôй акціи ратунковôй. Мусѣли отже найперше вытягнути на дахъ обохъ и крôзь вôкно въ даху дôстали ся на стрыхъ, зъ вôдки вôдпровадили хорого до салѣ заведеня. Директоръ заведеня, дръ Найсеръ, нагородивъ дозорця Барановского за чоловѣколюбне дѣло, сповнене зъ нараженємъ власного житя, — квотою 10 зр. а краєвый Выдѣлъ, одержавши подрôбне справозданє урядове о зайшлôмъ выпадку, рѣшивъ выразити Барановскому признанє на письмѣ и признавъ єму нагороду въ квотѣ 25 зр.

— **Убійство въ поѣздѣ.** Що лишь зловили недавно двохъ смѣлыхъ убійникôвъ, котрі минувшого року въ тыхъ околицяхъ замордували въ поѣздѣ двохъ аґентôвъ фабричныхъ и обрабували ихъ зъ грошей, а вже доносять о новôмъ убійствѣ, сповненôмъ въ поспѣшнôмъ поѣздѣ въ ночи зъ понедѣлка на второкъ межи Варшавою а Сосновичами на дѣдичу зъ пôдъ Варшавы, Вармерѣ. На пристанку въ Петриковѣ сѣли до купе, де сидѣвъ Вармеръ, два якісь люде, а потôмъ десь щезли. Въ купе знайдено вже лишь трупа Вармера. Однакъ властямъ удало ся прихопити вже обохъ злочинцѣвъ въ Ченстоховѣ, де хотѣли дôстати паспорты до Нѣмеччины. При нихъ найдено всѣ дорогоцѣнности, зрабовані на Вармерѣ и мошонку зъ 10 тысячами рублѣвъ.

— **Заблудивъ — зелѣзничный поѣздъ....** Передъ кôлькома днями притрафила ся бельґійскому поѣздови зелѣзничному, що ѣхавъ зъ Нѣмеччины до Остенды, цѣкава пригода. Замѣсть ѣхати на Термондо, заблудивъ и поѣхавъ на Брукселю. Цѣкаво було видѣти се, одиноке може въ своѣмъ родѣ явище, якъ зелѣзничный поѣздъ ѣхавъ незнаною єму дорогою въ ночи, задержуваный черезъ дорожникôвъ, якъ просивъ ся по стаціяхъ о проѣздъ и выпытувавъ ся о дальшу дорогу. Доперва по кôлькохъ годинахъ удало ся завернути поѣздъ на властиву дорогу.

— **Страшна стрѣча батька зъ сыномъ.** Російскі власти заслали одного старого селянина зъ курскои ґуберніи на Сахалинъ за те, що не хотѣвъ дати зліцитувати свôй ґрунтъ и ставлявъ властямъ опôръ, и дали єго до робôтъ при сибѣрскôй зелѣзници. Тутъ здыбавъ ся вôнъ зъ сыномъ, що вôдобраный до вôйска, стоявъ тамъ на вартѣ. Отець и сынъ пôзнали ся, але воякови не вôльно було нѣчого говорити. Выповняючи точно службу, сынъ не вымовивъ анѣ слова, але пôдъ тягаромъ прикрого чувства упавъ и зôмлѣвъ. Отець кинувъ ся на сына та почавъ єго стискати и цѣлувати. Надбѣгли вояки и хотѣли вже укарати вязня, пôдозрѣваючи напасть, але рѣчь скоро выяснила ся. Сынъ зболевѣвъ и єго вôддали до шпиталю а отець занемôгъ и лежить въ сильнôй горячцѣ.

Телеграмы.

Вѣдень 28 жовтня. Є. Вел. Цѣсарь принимавъ вчера кн. Альбрехта Віртемберґского на приватнôй авдієнціи и принявъ вôдъ него нотіфікацію вступленя на тронъ віртемберґского короля.

Почдамъ 28 жовтня. Вчера приѣхавъ тутъ король румуньскій. На дворці повитавъ єго самъ цѣсарь дуже сердечно. Берлиньска праса повитала короля также дуже сердечно и желає єму, щобы вôнъ и цѣлый нарôдъ румуньскій вынѣсъ зъ сеи гостины то переконанє, що має въ Европѣ щирыхъ приятелѣвъ.

Копенгаґа 28 жовтня. Царь, король и королева даньскі, выѣзджають въ четверъ передъ полуднемъ кораблемъ до Ґданьска.

Ґданьскъ 28 жовтня. Въ Найфарвасеръ розпочалось украшене порту, де має станути корабель, на котрôмъ царь приѣде.

Софія 28 жовтня. Князь вôдкрывъ собраніє престольною бесѣдою, въ котрôй высказує своє вдоволенє зъ того, що въ цѣлôмъ краю панує спокôй, и вычисляє законы, які мають ся предложити собранію. О заграничнôй політицѣ нема въ бесѣдѣ нѣякои згадки.

Поѣзды зелѣзничі.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	8·50	9·28	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Коломыѣ, Саніслава и Гусятына		11·22		
Зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Гусятина и Станіславова	7·23	1·22		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова		6·17		
Зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова и Стрыя.		3·10		
Зъ Сухои, Хирова Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя		8·31		
Зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.		11·12		
Зъ Сокаля и Белзця				3·46
Зъ Равы Рускои				7·50
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	4·15	7·20	8·30
До Пôдволочискъ	4·11		9·50	10·35
До Пôдволочискъ зъ Пôдзамча	4·22		10·15	11·05
До Станіславов и Коломыѣ		4·48		
До Сучавы, Черновець, Станіславова, Гусятина, Ясъ и Букарешту	8·40	9·48		
До Станіславова, Черновець. Яссъ и Букарешту		3·54		
До Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина Хирова и Сухои		7·48		
До Стрыя, Хирова, Сухои, и Станіславова		10·54		
До Стрыя, Станіславова, Нов. Санча, Гусятына, Ла-Лавочного, Пешту и Мункача		5·50		
До Белзця и Сокаля				8·49
До Равы Рускои				5·40

Коли часъ середно-европейскій показує 12 год., то єсть:

у Львовѣ 12·35 год — у Вѣднѣ 12·06 год.
въ Чернôвцяхъ 12·45 „ — въ Празѣ 11·58 „
въ Пôдволочискахъ 12·44 „ — въ Будапештѣ 12·16 „

Примѣтка: Годины пôдчеркнені лінійкою означаютъ часъ ночный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРЕБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а такожь забезпечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

Перша краєва фабрика товарôвъ плитерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачй до ужитку церковного и домового, ôдповѣднй на **выправы слюбнй, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацїи, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Горбата россійска. — Самовары Тульскй.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручає свôй богатый складъ

зегаркôвъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ первôрядныхъ фабрыкъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золоти и срѣбнй, удержує на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будикôвъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимає ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, токожь всякй направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельєта

молоко стерилізоване

после методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жаднй слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выраблює фабрика выробôвъ гигієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика Льеопольда Литыньского, Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧЙ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

кромъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

Понеже новою уставою торговельно-промысловою строго заборонено домокружну продажь вещей церковныхъ объєзджаючимъ по селахъ и мѣсточкахъ, всякй вещй церковнй, якъ фелоны, хоругвы и прч. спродавати, — проте поручає:

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ АНТОНІЯ СТАХІЕВИЧА

въ Тернополи,

Всечестнѣйшому Духовеньству, Брацтвамъ церковнымъ велико заосмотреный складъ матерій церковныхъ на фелоны и спродає по цѣнахъ зниженыхъ **фелоны** (свѣтлй, багрянй, зеленй и чорнй):

зъ вовняного найлучшого адамашку по зр. 30, 34, 40,
зъ пôвшовковыхъ матерій французкихъ по зр. 45, 52, 58, 65,
зъ шовковыхъ матерій французкихъ по зр. 70, 80, 90, 100 и высше.

Хоругви брацкй зъ вовняного найлучшого адамашку зъ вышитыми крестами по зл. 20. зъ образами по зл. 30. — **Хоругви шовковй** по зл. 70 и 75.

Всяку утварь церковну, якъ шалѣ до монстранціи, бурсы, дальматики, стихарѣ и прч. въ великôмъ выборѣ на складѣ.

Направы фелонôвъ принимає ся.

Упрашаю всякй замовленя впростъ до торговлѣ мои адресувати. На желанє высылаю готовй церковнй до выбору, або пробки матерій.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **францускій курацїйный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Такожь поручає превосходне средство диететичне

КЕФИРЪ

правдивый, спорядженый зъ грыбкôвъ кавкаскихъ.

Замовленя на провинцію залагоджують ся ôдворотною почтою.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.